

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล พฤติกรรมการใช้ชีวิตและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนย่านรังสิต จังหวัดปทุมธานี” เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนย่านรังสิต จังหวัดปทุมธานี จำนวน 384 คน เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of Analysis) และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือการวิจัย แล้วนำมาประมวลผลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 8 ส่วนตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์ผลการเรียนก่อนเข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนจนถึงปัจจุบัน ใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ได้แก่ เวลาตื่นนอนและเข้านอน เวลาที่อยู่ในที่พักอาศัย เพศของเพื่อนสนิท (เพศเดียวกัน / ต่างเพศ) กิจกรรมที่ทำร่วมกันกับเพื่อนเมื่อมีเวลาว่าง จำนวนเพื่อนที่ร่วมทำกิจกรรม เพศของเพื่อนที่ร่วมกันทำกิจกรรม ความถี่ของเพื่อนที่มาเยี่ยมเยียนนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชน และการนัดพบเป็นกลุ่ม ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ส่วนที่ 4 การวิเคราะห์ประเภทที่พักอาศัยเอกชน ได้แก่ อาคารที่พักอาศัยสำหรับชายล้วน อาคารที่พักอาศัยหญิงล้วน อาคารแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และอาคารแยกครึ่งซึกชายและซึกขวาสำหรับชาย / หญิง และอาคารพักอยู่รวมกัน ไม่แยกชาย / หญิง ใช้ค่าความถี่และร้อยละ

ส่วนที่ 5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน โดยเริ่มตั้งแต่การมีปฏิสัมพันธ์จำกัด การพูดคุยทั่วไป การหาความสนใจร่วมกัน การทำกิจกรรมร่วมกันเพื่อพัฒนาผู้มิตรภาพ มีความเกี่ยวพันกันมากขึ้น มีมิตรภาพมั่นคง และเมื่อมีการเสื่อมของมิตรภาพ มีการละเมิดกฎที่ตั้งขึ้นร่วมกัน และในที่สุด มีการรักษามิตรภาพกับเพื่อนให้ดีขึ้น ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ส่วนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบคนรักในที่พักอาศัยเอกชน ได้แก่ การเลือกคนรัก ความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์และการตอบสนองต่อคนรัก การสื่อสารกับคนรักเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น สื่อสารที่เข้มข้นขึ้น ความใกล้ชิดเพิ่มขึ้น มีการสื่อสารเพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่าง

คนรัก ทำให้ความสัมพันธ์แข็งแกร่งขึ้น ตัดสินใจอยู่ด้วยกันต่อไป และมีการจัดการความสัมพันธ์กับคนรัก ทำให้การสื่อสารยังคงดำเนินต่อไป มีการเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดความเข้าใจกัน ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ส่วนที่ 7 การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ในที่พักอาศัย เอกชน เช่น การช่วยเหลือกันในการทำบ้าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ การทบทวนตำราร่วมกัน การชวนกันไปเที่ยวตอนดึก ไปดื่มสุรา เล่นเกมจนดึก มีเพศสัมพันธ์ เสพยาเสพติด ฯลฯ ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ส่วนที่ 8 การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย โดยเรียงลำดับการทดสอบสมมติฐานต่างๆ ดังนี้
สมมติฐานที่ 1 ความสัมพันธ์แบบเพื่อนของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสัมพันธ์แบบคนรัก

สมมติฐานที่ 2 ประเภทของที่พักอาศัยเอกชน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อนและแบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรักที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลของนักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ซึ่งประกอบด้วย เพศ ชั้นปี และคณะ ใช้ความถี่และค่าร้อยละ

นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนย่านรังสิต จังหวัดปทุมธานี ร้อยละ 54.7 เป็นเพศหญิง และเมื่อจำแนกตามชั้นปีที่นักศึกษาศึกษาอยู่ ร้อยละ 41.2 อยู่ชั้นปีที่ 2 รองลงมา ร้อยละ 30.2 อยู่ชั้นปีที่ 3 และร้อยละ 28.6 อยู่ชั้นปีที่ 4 เมื่อจำแนกตามคณะ ปรากฏว่า นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนศึกษาอยู่คณะนิเทศศาสตร์ ร้อยละ 22.7 รองลงมา ร้อยละ 17.2 ศึกษาอยู่คณะวิศวกรรมศาสตร์ ร้อยละ 12.3 ศึกษาอยู่คณะวิทยาศาสตร์ ร้อยละ 11.7 ศึกษาอยู่คณะมนุษยศาสตร์ ที่เหลือกระจายอยู่ในคณะบริหารธุรกิจ คณะศิลปกรรมศาสตร์ คณะบัญชี คณะสถาปัตยกรรม

ศาสตร์ คณะนิติศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ คณะเศรษฐศาสตร์ คณะเกษตรศาสตร์ คณะสังคม
สงเคราะห์ คณะรัฐศาสตร์ และธุรกิจการbin ตามลำดับ (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ ชั้นปี และคณะ

รายการ	จำนวน (n = 384)	ร้อยละ
เพศ	384	100.0
ชาย	174	45.3
หญิง	210	54.7
ชั้นปี	384	100.0
ปีที่ 2	158	41.2
ปีที่ 3	116	30.2
ปีที่ 4	110	28.6
คณะ	384	100.0
นิติศาสตร์	87	22.7
วิศวกรรมศาสตร์	66	17.2
วิทยาศาสตร์	47	12.3
มนุษยศาสตร์	45	11.7
บริหารธุรกิจ	32	8.3
ศิลปกรรมศาสตร์	23	6.0
บัญชี	21	5.5
สถาปัตยกรรมศาสตร์	15	3.9
นิติศาสตร์	14	3.6

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 1 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 384)	ร้อยละ
แพทยศาสตร์	12	3.1
เศรษฐศาสตร์	8	2.1
เกษตรศาสตร์	5	1.3
สังคมสงเคราะห์	4	1.0
รัฐศาสตร์	3	0.8
ธุรกิจการbin	2	0.5

ส่วนที่ 2 ผลการเรียนรู้ก่อนเข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนจนถึงปัจจุบัน

การวิเคราะห์ผลการเรียนก่อนเข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนจนถึงปัจจุบัน โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ

นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ย่านรังสิต จังหวัดปทุมธานี ปัจจุบัน เรียนอยู่ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ร้อยละ 41.20 รองลงมาร้อยละ 30.20 อยู่ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่เหลือคือ อยู่ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2 ร้อยละ 28.60

เมื่อจำแนกตามชั้นปีที่นักศึกษาเริ่มมาพักเป็นครั้งแรก พบว่า นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เริ่มมาพักเป็นครั้งแรกเมื่ออยู่ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1 ร้อยละ 74.74 รองลงมา ร้อยละ 8.86 เมื่ออยู่ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2 ที่เหลือกระจายอยู่ในกลุ่มชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1 ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2 ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1 และชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามระยะเวลาที่พักในที่พักอาศัยเอกชน พบว่า นักศึกษาใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน มากกว่า 4 ภาคการศึกษา (ร้อยละ 47.40) รองลงมาคือ 4 ภาคการศึกษา (ร้อยละ 38.02) ที่เหลือคือ 3 ภาคการศึกษา 2 ภาคการศึกษา 1 ภาคการศึกษา ตามลำดับ

เมื่อจำแนกตามคะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ชั้นปีที่เริ่มเข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่พักในที่พักอาศัยเอกชน 1 ภาคการศึกษา คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 100) พัก 2 ภาคการศึกษา คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 54.20) คะแนนเฉลี่ยลดลง (ร้อยละ 41.70) คะแนนเฉลี่ยเท่าเดิม (ร้อยละ 4.20) พัก 3 ภาคการศึกษา คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 45.20)

คะแนนเฉลี่ยลดลง (ร้อยละ 54.80) พัก 4 ภาคการศึกษา คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 54.80)
 คะแนนเฉลี่ยลดลง (ร้อยละ 37.70) คะแนนเฉลี่ยเท่าเดิม (ร้อยละ 7.50) และพักมากกว่า 4 ภาค
 การศึกษา คะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 56.00) คะแนนเฉลี่ยลดลง (ร้อยละ 41.80) คะแนนเฉลี่ย
 เท่าเดิม (ร้อยละ 2.20) (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามชั้นปีปัจจุบันของนักศึกษา ชั้นปีที่

**เริ่มมาพักในที่พักอาศัยเอกชนเป็นครั้งแรก ระยะเวลาที่พักอาศัยในที่พักอาศัยเอกชน และ
 คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ชั้นปีที่เริ่มเข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนครั้งแรกจนถึงปัจจุบัน**

รายการ	จำนวน (n = 384)	ร้อยละ
ปัจจุบันนักศึกษาเรียนอยู่	384	100.0
ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2	158	41.20
ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2	116	30.20
ปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2	110	28.60
เริ่มมาพักเป็นครั้งแรก ขณะเรียนอยู่	384	100.0
ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1	287	74.74
ปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2	34	8.86
ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1	29	7.55
ปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2	13	3.38
ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1	19	4.95
ปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2	2	0.52
ระยะเวลาที่พักในที่พักอาศัยเอกชน	384	100.0
1 ภาคการศึกษา	1	0.26

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 384)	ร้อยละ
2 ภาคการศึกษา	24	6.25
3 ภาคการศึกษา	31	8.07
4 ภาคการศึกษา	146	38.02
มากกว่า 4 ภาคการศึกษา	182	47.40
คะแนนเฉลี่ยตั้งแต่ชั้นปีที่เริ่มเข้าพักใน ที่พักอาศัยเอกชนครั้งแรกจนถึง ปัจจุบัน	384	100.0
รวมเวลาที่เข้าพัก 1 ภาคการศึกษา		
เพิ่มขึ้น	1	100
เท่าเดิม	—	—
ลดลง	—	—
รวมเวลาที่เข้าพัก 2 ภาคการศึกษา		
เพิ่มขึ้น	13	54.20
เท่าเดิม	1	4.20
ลดลง	10	41.70
รวมเวลาที่เข้าพัก 3 ภาคการศึกษา		
เพิ่มขึ้น	14	45.20
เท่าเดิม	—	—
ลดลง	17	54.80

(ตารางมีต่อ)

ตารางที่ 2 (ต่อ)

รายการ	จำนวน (n = 384)	ร้อยละ
รวมเวลาที่เข้าพัก 4 ภาคการศึกษา		
เพิ่มขึ้น	80	54.80
เท่าเดิม	11	7.50
ลดลง	55	37.70
รวมเวลาที่เข้าพักมากกว่า 4 ภาคการศึกษา		
เพิ่มขึ้น	102	56.00
เท่าเดิม	4	2.20
ลดลง	76	41.80

ส่วนที่ 3 พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน

การวิเคราะห์พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ซึ่งใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนที่สม่ำเสมอ
3.41 – 4.20	มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนบ่อยครั้ง
2.61 – 3.40	มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนบางครั้ง
1.81 – 2.60	แทบจะไม่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน
1.00 – 1.80	ไม่เคยมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน

โดยภาพรวมนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน อยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนอยู่ในระดับสม่ำเสมอ ดังนี้คือ การมีเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นเพื่อนเพศเดียวกัน ($\bar{X} = 4.25$) ส่วนนักศึกษามีพฤติกรรมต่อการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ดังนี้คือ การเข้านอนดึกหลังเที่ยงคืน ($\bar{X} = 4.20$) การอยู่ในที่พักอาศัยเอกชนในช่วงตอนเย็นของวันจันทร์-ศุกร์

($\bar{X} = 4.19$) การมาเข้าเรียนทันเวลาเริ่มเรียน ($\bar{X} = 4.10$) การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทเพศเดียวกัน เมื่อนักศึกษามีเวลาว่าง ($\bar{X} = 3.93$) การทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน 1-2 คน ($\bar{X} = 3.87$) การนัดพบกันเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.85$) การชอบทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่ ($\bar{X} = 3.84$) การอยู่ในที่พักอาศัยเอกชนช่วงวันเสาร์-อาทิตย์ ($\bar{X} = 3.67$) และการมีเพื่อนมาเยี่ยมเยียนที่ที่พักอาศัยเอกชน ($\bar{X} = 3.61$) ส่วนนักศึกษามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนอยู่ในระดับบางครั้ง ดังนี้คือ การมีเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นเพื่อนต่างเพศ ($\bar{X} = 3.24$) การมักทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทต่างเพศ เมื่อมีเวลาว่าง ($\bar{X} = 3.07$) การมาเข้าเรียนไม่ทันเวลาเริ่มเรียน ($\bar{X} = 2.96$) และนักศึกษาแทบจะไม่เคยมีพฤติกรรมการเข้านอนแต่หัวค่ำในที่พักอาศัยเอกชน ($\bar{X} = 2.39$) (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) พฤติกรรมการใช้ชีวิตของนักศึกษาใน
ที่พักอาศัยเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
นักศึกษามีเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นเพื่อนเพศเดียวกัน	4.25	0.818	สม่ำเสมอ
นักศึกษาเข้านอนดึกหลังเที่ยงคืน	4.20	0.863	บ่อยครั้ง
ในช่วงตอนเย็นของวันจันทร์-ศุกร์ นักศึกษาจะอยู่ในที่พักอาศัย เอกชน	4.19	0.852	บ่อยครั้ง
นักศึกษามาเข้าเรียนทันเวลาเริ่มเรียน	4.10	0.829	บ่อยครั้ง
เมื่อนักศึกษามีเวลาว่าง นักศึกษามักทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน สนิทเพศเดียวกัน	3.93	0.827	บ่อยครั้ง
นักศึกษาทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน 1-2 คน	3.87	0.831	บ่อยครั้ง
นักศึกษานัดพบกันเป็นกลุ่ม	3.85	0.876	บ่อยครั้ง
นักศึกษาชอบทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับเพื่อนเป็นกลุ่มใหญ่	3.84	0.901	บ่อยครั้ง
นักศึกษาอยู่ในที่พักอาศัยเอกชนช่วงวันเสาร์-อาทิตย์	3.67	1.082	บ่อยครั้ง
นักศึกษามีเพื่อนมาเยี่ยมเยียนที่ที่พักอาศัยเอกชน	3.61	0.869	บ่อยครั้ง
นักศึกษามีเพื่อนสนิทส่วนใหญ่เป็นเพื่อนต่างเพศ	3.24	0.878	บางครั้ง
เมื่อมีเวลาว่าง นักศึกษามักทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อนสนิทต่างเพศ	3.07	0.958	บางครั้ง
นักศึกษามาเข้าเรียนไม่ทันเวลาเริ่มเรียน	2.96	0.809	บางครั้ง
นักศึกษาเข้านอนแต่หัวค่ำ	2.39	0.910	แทบจะไม่เคย
ค่าเฉลี่ย	3.66	1.028	บ่อยครั้ง

ส่วนที่ 4 ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษา

การวิเคราะห์เกี่ยวกับประเภทของที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษา โดยใช้ความถี่และค่าร้อยละ

ที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษาร้อยละ 57.6 เป็นที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง ร้อยละ 21.8 เป็นที่พักอาศัยเอกชนที่พักร่วมกัน ไม่แยกชาย / หญิง และร้อยละ 20.6 เป็นที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกอาคารเป็นที่พักอาศัยชายล้วน หรือแยกอาคารเป็นที่พักอาศัยหญิงล้วน (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทของที่พักอาศัยเอกชนของนักศึกษา

รายการ	จำนวน (n = 384)	ร้อยละ
1. แยกอาคารเป็นที่พักอาศัยชายล้วน หรือ แยกอาคารเป็นที่พักอาศัยหญิงล้วน	79	20.6
2. แยกชั้นสำหรับชาย/หญิง และ แยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง	221	57.6
3. พักอยู่รวมกัน ไม่แยกชาย / หญิง	84	21.8
รวม	384	100.0

ส่วนที่ 5 ความสัมพันธ์แบบเพื่อน ในที่พักอาศัยเอกชน

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในตารางที่ 5 – ตารางที่ 11 ซึ่งใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	มีความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนที่สม่ำเสมอ
3.41 – 4.20	มีความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนบ่อยครั้ง
2.61 – 3.40	มีความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนบางครั้ง
1.81 – 2.60	แทบจะไม่เคยมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน
1.00 – 1.80	ไม่เคยมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน

โดยภาพรวมเมื่อเพิ่งรู้จักกัน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อเพิ่งรู้จักกัน นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้งดังนี้คือ การพูดคุยกันด้วยวาจาที่สุภาพ ($\bar{X} = 3.85$) การพูดคุยเฉพาะหัวข้อที่มั่นใจว่าคุยแล้วรู้สึกปลอดภัย ($\bar{X} = 3.77$) การทักทายกันและพูดคุยกันเรื่องทั่วไป ($\bar{X} = 3.42$) และการยังไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึก ($\bar{X} = 3.36$) (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบเพื่อน เมื่อเพิ่งรู้จักกัน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>เมื่อเราเพิ่งรู้จักกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน</u>			
เราพูดคุยกันด้วยวาจาที่สุภาพ	3.85	1.030	บ่อยครั้ง
เราพูดคุยเฉพาะหัวข้อที่มั่นใจว่าคุยแล้วรู้สึกปลอดภัย	3.77	1.021	บ่อยครั้ง
เราทักทายกันและพูดคุยกันเรื่องทั่วไป	3.42	1.046	บ่อยครั้ง
เรายังไม่กล้าเปิดเผยความรู้สึก	3.36	1.116	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.60	1.074	บ่อยครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อคุ้นเคยกับเพื่อน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อคุ้นเคยกับเพื่อน นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้งดังนี้คือ ต่างฝ่ายต่างมองหาสิ่งที่เป็นความสนใจร่วมกัน ($\bar{X} = 3.54$) และมีการเรียนรู้ว่าเพื่อนต้องการมีความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลกันต่อไป ($\bar{X} = 3.54$) (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบเพื่อน เมื่อมี
ความคุ้นเคยกับเพื่อน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>เมื่อเรารู้จักคุ้นเคยกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน</u>			
ต่างฝ่ายต่างมองหาสิ่งที่เป็นความสนใจร่วมกัน	3.54	0.939	บ่อยครั้ง
เราเรียนรู้ว่าเพื่อนต้องการมีความสัมพันธ์เพื่อแลกเปลี่ยน	3.54	0.922	บ่อยครั้ง
ข้อมูลกันต่อไป			
ค่าเฉลี่ย	3.54	0.930	บ่อยครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อคุ้นเคยกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมากขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อคุ้นเคยกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมากขึ้น นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ดังนี้คือ การเปิดเผยตัวเองมากขึ้น ($\bar{X} = 3.78$) และการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ชวนเพื่อนไปกินข้าว ไปดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ ($\bar{X} = 3.54$) และเมื่อคุ้นเคยกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมากขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบางครั้งดังนี้คือ การชวนเพื่อนไปงานเลี้ยงที่มีบุคคลอื่นด้วย ทำให้มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความสนใจและทัศนคติร่วมกัน ($\bar{X} = 3.26$) (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบเพื่อน เมื่อมีความคุ้นเคยกับเพื่อนมากขึ้น

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>เมื่อเราคุ้นเคยกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมากขึ้น</u>			
เราเปิดเผยตัวเองมากขึ้น	3.78	0.919	บ่อยครั้ง
เราทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น ชวนเพื่อนไปกินข้าว ไปดูหนัง ฟังเพลง ฯลฯ	3.54	1.100	บ่อยครั้ง
เราชวนเพื่อน ไปงานเลี้ยงที่มีบุคคลอื่นด้วย ทำให้มีการ แลกเปลี่ยนความคิด ความสนใจและทัศนคติร่วมกัน	3.26	1.080	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.53	1.057	บ่อยครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมีมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเริ่มต้นขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมีมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเริ่มต้นขึ้น นักศึกษาที่มีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้งดังนี้คือ นักศึกษาและเพื่อนทำตามความชอบ เช่น ตกลงกันไปกินข้าวเย็นด้วยกันทุกเย็นของวันที่ว่างตรงกัน ($\bar{X} = 3.47$) ส่วนนักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบางครั้ง ดังนี้คือ การนัดเจอกันเป็นประจำเพื่อทำกิจกรรมบางอย่างเฉพาะร่วมกัน เช่น ไปเดินช้อปปิ้ง ไปดูหนังด้วยกัน ($\bar{X} = 3.36$) (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบเพื่อน เมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเริ่มต้นขึ้น

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>เมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเริ่มต้นขึ้น</u>			
เราและเพื่อนทำตามความชอบ เช่น ตกลงกันไปกินข้าวเย็นด้วยกันทุกเย็นของวันที่ว่างตรงกัน	3.47	1.119	บ่อยครั้ง
เรานัดเจอกันเป็นประจำเพื่อทำกิจกรรมบางอย่างเฉพาะร่วมกัน เช่น ไปเดินช้อปปิ้ง ไปดูหนังด้วยกัน	3.36	1.127	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.42	1.124	บ่อยครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมั่นคงขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมั่นคงขึ้น นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้งดังนี้คือ การสื่อสารที่เปิดเผยต่อกันมากขึ้น ($\bar{X} = 3.63$) ทั้งสองฝ่ายพบเจอกันอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.59$) และทั้งสองฝ่ายอยากแบ่งปันสิ่งต่างๆ ให้กันและกัน ($\bar{X} = 3.58$) (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบเพื่อน เมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมั่นคงขึ้น

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>เมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมั่นคงขึ้น</u>			
มีการสื่อสารที่เปิดเผยต่อกันมากขึ้น	3.63	1.088	บ่อยครั้ง
ทั้ง 2 ฝ่ายพบเจอกันอย่างต่อเนื่อง	3.59	1.073	บ่อยครั้ง
ทั้ง 2 ฝ่ายอยากแบ่งปันสิ่งต่างๆ ให้กันและกัน	3.58	1.072	บ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.60	1.077	บ่อยครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเสื่อมลง นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบางครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเสื่อมลง นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบางครั้งดังนี้คือ การใช้รูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อปกป้องตัวเอง ($\bar{X} = 2.76$) การคุยเรื่องส่วนตัวน้อยลง ($\bar{X} = 2.76$) ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีการถอยห่างจากกัน เพราะความต้องการเริ่มแตกต่างกัน ($\bar{X} = 2.72$) และการวิพากษ์วิจารณ์กันและกัน ($\bar{X} = 2.64$) และเมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเสื่อมลง นักศึกษาแทบจะไม่เคยมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนตามลำดับดังนี้คือ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีการถอยห่างจากกัน เพราะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อกัน ($\bar{X} = 2.59$) การละเมิดกฎที่ร่วมกันตั้งขึ้น เช่น เริ่มไม่มีเวลาให้กัน ($\bar{X} = 2.52$) และการเปิดเผยความลับของเพื่อนกับบุคคลที่สาม ($\bar{X} = 2.45$) (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบเพื่อน เมื่อมิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนเสื่อมลง

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>มิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน เสื่อมลง</u>			
ใช้รูปแบบการสื่อสารที่หลากหลายมากขึ้นเพื่อปกป้องตัวเอง	2.76	1.043	บางครั้ง
คุยเรื่องส่วนตัวน้อยลง	2.76	1.059	บางครั้ง
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีการถอยห่างจากกัน เพราะความต้องการเริ่มแตกต่างกัน	2.72	0.972	บางครั้ง
มีการวิพากษ์วิจารณ์กันและกัน	2.64	1.073	บางครั้ง
ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งมีการถอยห่างจากกัน เพราะเกิดความรู้สึกเบื่อหน่ายต่อกัน	2.59	1.041	แทบจะไม่เคย
ละเมิดกฎที่ร่วมกันตั้งขึ้น เช่น เริ่มไม่มีเวลาให้กัน	2.52	1.025	แทบจะไม่เคย
เปิดเผยความลับของเพื่อนกับบุคคลที่สาม	2.45	1.122	แทบจะไม่เคย
ค่าเฉลี่ย	2.63	1.053	บางครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมีการรักษามิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนให้ดีขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อมีการรักษามิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนให้ดีขึ้น นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนอยู่ในระดับบ่อยครั้งดังนี้คือ การยกโทษให้เพื่อนเพื่อรักษามิตรภาพกันไป เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน ($\bar{X} = 3.85$) และการกลับมาสร้างความใกล้ชิดและความไว้วางใจต่อกัน เพราะทราบว่าเพื่อนไม่ได้ตั้งใจทำให้เจ็บปวด ($\bar{X} = 3.74$) (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบเพื่อน เมื่อมีการรักษามิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนให้ดีขึ้น

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>มีการรักษามิตรภาพกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนให้ดีขึ้น</u>			
เมื่อมีปัญหาขัดแย้งกัน เรายกโทษให้เพื่อนเพื่อรักษามิตรภาพกันไป	3.85	0.950	บ่อยครั้ง
เรากลับมาสร้างความใกล้ชิดและความไว้วางใจต่อกัน เพราะเรารู้ว่าเพื่อนไม่ได้ตั้งใจทำให้เราเจ็บปวด	3.74	0.995	บ่อยครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.80	0.974	บ่อยครั้ง

ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์แบบคนรัก ในที่พักอาศัยเอกชน

การวิเคราะห์เกี่ยวกับความสัมพันธ์แบบคนรักในที่พักอาศัยเอกชน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในตารางที่ 12 – ตาราง 18 ซึ่งใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	มีความสัมพันธ์แบบคนรักในที่พักอาศัยเอกชนที่สม่ำเสมอ
3.41 – 4.20	มีความสัมพันธ์แบบคนรักในที่พักอาศัยเอกชนบ่อยครั้ง
2.61 – 3.40	มีความสัมพันธ์แบบคนรักในที่พักอาศัยเอกชนบางครั้ง
1.81 – 2.60	แทบจะไม่เคยมีความสัมพันธ์แบบคนรักในที่พักอาศัยเอกชน
1.00 – 1.80	ไม่เคยมีความสัมพันธ์แบบคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

โดยภาพรวมเมื่อมีการเลือกคนรัก นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง ได้แก่ การหาคนรักตามรูปแบบที่ต้องการ เช่น มีความเหมือนหรือมีความคล้ายคลึงกันกับคนรักในด้านต่างๆ ($\bar{X} = 3.29$) (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อมีการเลือกคนรัก

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>การเลือกคนรัก</u>			
เราหาคนรักตามรูปแบบที่เราต้องการ เช่น เรามีความเหมือนหรือมีความคล้ายคลึงกันกับคนรักในด้านต่างๆ	3.29	1.229	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.29	1.229	บางครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมีความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองต่อคนรักในที่พักอาศัยเอกชน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมีความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองต่อคนรักในที่พักอาศัยเอกชน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง ดังนี้คือ การมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีทัศนคติเหมือนกับเรา ($\bar{X} = 3.37$) การมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีบุคลิกภาพเหมือนกับเรา ($\bar{X} = 3.27$) การมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีค่านิยมเหมือนกับเรา ($\bar{X} = 3.23$) และการมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีความดึงดูดทางกายภาพที่เข้ากับตนเอง ($\bar{X} = 3.13$) (ตารางที่ 13)

ตารางที่ 13 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อมีความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองต่อคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>ความสนใจในการมีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองต่อคนรักในที่พักอาศัยเอกชน</u>			
มีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีทัศนคติเหมือนกับเรา	3.37	1.149	บางครั้ง
มีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีบุคลิกภาพเหมือนกับเรา	3.27	1.161	บางครั้ง
มีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีค่านิยมเหมือนกับเรา	3.23	1.187	บางครั้ง
มีปฏิสัมพันธ์และตอบสนองกับเพื่อนที่มีความดึงดูดทางกายภาพที่เข้ากับตนเอง	3.13	1.194	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.25	1.174	บางครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมีการสื่อสารกับคนรักเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง ได้แก่ การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนมากขึ้นและลึกซึ้งขึ้น เพราะต้องการแสดงความไว้วางใจ ความใกล้ชิด ฯลฯ ($\bar{X} = 3.23$) (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อมีการสื่อสารกับคนรักเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>การสื่อสารกับคนรักในที่พักอาศัยเอกชนเพื่อทำความรู้จักกันมากขึ้น</u>			
มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกับเพื่อนมากขึ้นและลึกซึ้งขึ้น เพราะต้องการแสดงความไว้วางใจ ความใกล้ชิด ฯลฯ	3.23	1.194	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.23	1.194	บางครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมีการสื่อสารกับคนรักที่เข้มแข็งขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน มีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมีการสื่อสารกับคนรักที่เข้มแข็งขึ้น นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้งดังนี้คือ การเรียนรู้กันเพิ่มขึ้นว่าอีกฝ่ายรู้สึกและคิดอย่างไร ($\bar{X} = 3.28$) การใช้เวลาว่างร่วมกันมากขึ้น ($\bar{X} = 3.18$) การมีชื่อเล่นที่เรียกกันเฉพาะกับคนรัก ($\bar{X} = 3.16$) การมีภาษาที่ใช้เฉพาะกับคนรัก บางครั้ง ($\bar{X} = 3.03$) การสร้างโลกส่วนตัวร่วมกัน ($\bar{X} = 3.01$) และการพูดคุยเรื่องการวางแผนชีวิตในอนาคต ($\bar{X} = 2.76$) (ตารางที่ 15)

ตารางที่ 15 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อมีการสื่อสารกับคนรักที่เข้มแข็งขึ้น

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>การสื่อสารกับคนรักในที่พักอาศัยเอกชนที่เข้มแข็งขึ้น</u>			
มีการเรียนรู้กันเพิ่มขึ้นว่าอีกฝ่ายรู้สึกและคิดอย่างไร	3.28	1.284	บางครั้ง
มีการใช้เวลาว่างร่วมกันมากขึ้น	3.18	1.272	บางครั้ง
มีชื่อเล่นที่เรียกกันเฉพาะระหว่างเรากับคนรัก	3.16	1.323	บางครั้ง
มีภาษาที่ใช้เฉพาะระหว่างเรากับคนรัก	3.03	1.324	บางครั้ง
เราและเพื่อนมีการสร้างโลกส่วนตัวระหว่างกัน	3.01	1.135	บางครั้ง
เราพูดคุยเรื่องการวางแผนชีวิตในอนาคต	2.76	1.279	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.07	1.280	บางครั้ง

โดยภาพรวมเมื่อมีการสื่อสารเพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเรากับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เมื่อมีการสื่อสารเพื่อประเมินความสัมพันธ์กับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง ตามลำดับดังนี้คือ การเริ่มมีการประเมินแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยกัน ($\bar{X} = 3.21$) และการเริ่มมีการพูดคุยถึงปัญหาต่างๆ ระหว่างกัน ($\bar{X} = 3.19$) (ตารางที่ 16)

ตารางที่ 16 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อมีการสื่อสารเพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเรากับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>การสื่อสารเพื่อประเมินความสัมพันธ์ระหว่างเรากับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน</u>			
เริ่มมีการประเมินแนวทางการแก้ไขปัญหาด้วยกัน	3.21	1.266	บางครั้ง
เริ่มมีการพูดคุยถึงปัญหาต่างๆ ระหว่างกัน	3.19	1.263	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.20	1.264	บางครั้ง

เมื่อมีการผูกมัดกับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับแทบจะไม่เคย ได้แก่ การที่ทั้งสองฝ่ายตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นก็ตาม ($\bar{X} = 2.60$) (ตารางที่ 17)

ตารางที่ 17 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อมีการผูกมัดกับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>การผูกมัดกับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน</u>			
ทั้งสองฝ่ายตัดสินใจที่จะใช้ชีวิตคู่ด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องดีหรือเรื่องไม่ดีเกิดขึ้นก็ตาม	2.60	1.336	แทบจะไม่เคย
ค่าเฉลี่ย	2.60	1.336	แทบจะไม่เคย

โดยภาพรวมเมื่อมีการจัดการความสัมพันธ์กับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า เมื่อมีการจัดการความสัมพันธ์กับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน นักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์แบบคนรักอยู่ในระดับบางครั้งดังนี้คือ การที่ทั้งคู่ร่วมกันแก้ไขปัญหาใหม่ๆ ($\bar{X} = 3.20$) การที่แต่ละคนปรับตัวกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ให้หนาแน่นมากขึ้น ($\bar{X} = 3.19$) การที่ทั้งคู่มีการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 3.18$) และการที่ทั้งคู่ทบทวนปัญหาเก่าๆ ที่เคยเกิดขึ้นร่วมกัน ($\bar{X} = 3.11$) (ตารางที่ 18)

ตารางที่ 18 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ความสัมพันธ์แบบคนรัก เมื่อมีการจัดการความสัมพันธ์กับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
<u>การจัดการความสัมพันธ์กับคนรักในที่พักอาศัยเอกชน</u>			
ทั้งคู่ร่วมกันแก้ไขปัญหาใหม่ๆ	3.20	1.297	บางครั้ง
แต่ละคนปรับตัวกันเพื่อสร้างความสัมพันธ์ให้หนาแน่นมากขึ้น	3.19	1.294	บางครั้ง
ทั้งคู่มีการปรับตัวอย่างต่อเนื่อง	3.18	1.272	บางครั้ง
ทั้งคู่พบทวนปัญหาเก่าๆ ที่เคยเกิดขึ้นร่วมกัน	3.11	1.267	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.14	1.261	บางครั้ง

ส่วนที่ 7 พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ในที่พักอาศัยเอกชน

การวิเคราะห์เกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ในที่พักอาศัยเอกชน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในตารางที่ 19 – ตารางที่ 20 ซึ่งใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval Scale) มี 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์ในการแปลผล ดังนี้

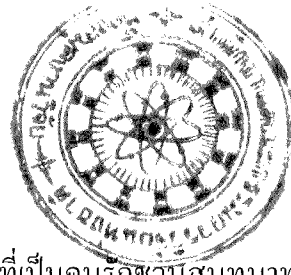
ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
4.21 – 5.00	มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชนที่สม่ำเสมอ
3.41 – 4.20	มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชนบ่อยครั้ง
2.61 – 3.40	มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชนบางครั้ง
1.81 – 2.60	แทบจะไม่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน
1.00 – 1.80	ไม่เคยมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

โดยภาพรวมนักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่านักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนอยู่ในระดับบ่อยครั้ง ดังนี้คือ การที่เพื่อนชวนไปรับประทานอาหารอร่อยๆ ตามสถานที่ต่างๆ ($\bar{X} = 3.95$) การที่เพื่อนให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือในการทำการบ้านหรือรายงาน ($\bar{X} = 3.73$) การที่เพื่อนชวนไปเดินเล่นซื้อของจำเป็นในชีวิตประจำวันตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ ($\bar{X} = 3.69$) การที่เพื่อนชวนไปดูหนัง ร้องเพลงคาราโอเกะกันเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.57$) การที่เพื่อนชวนอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียน ($\bar{X} = 3.47$) ส่วนนักศึกษาที่ใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนอยู่ในระดับบางครั้งดังนี้คือ การที่เพื่อนชวนไปเที่ยวต่างจังหวัดเป็นกลุ่ม ($\bar{X} = 3.27$) และการที่เพื่อนชวนไปเที่ยวบ้านของกันและกัน ($\bar{X} = 3.09$) (ตารางที่ 19)

ตารางที่ 19 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน ในที่พักอาศัยเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
เพื่อนชวนกันไปหาของกินอร่อยๆ ตามสถานที่ต่างๆ	3.95	0.930	บ่อยครั้ง
เพื่อนให้คำแนะนำหรือให้ความช่วยเหลือในการทำ การบ้านหรือรายงาน	3.73	0.897	บ่อยครั้ง
เพื่อนชวนกันไปเดินเล่นซื้อของจำเป็นในชีวิตประจำวัน ตามห้างสรรพสินค้าต่างๆ	3.69	0.953	บ่อยครั้ง
เพื่อนชวนไปดูหนัง ร้องเพลงคาราโอเกะกันเป็นกลุ่ม	3.57	0.970	บ่อยครั้ง
เพื่อนชวนกันอ่านหนังสือเพื่อทบทวนบทเรียน	3.47	0.977	บ่อยครั้ง
เพื่อนชวนกันเป็นกลุ่มไปเที่ยวต่างจังหวัด	3.27	1.004	บางครั้ง
เพื่อนชวนไปเที่ยวบ้านของกันและกัน	3.09	1.049	บางครั้ง
ค่าเฉลี่ย	3.54	1.005	บ่อยครั้ง

โดยภาพรวม พบว่า นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักอยู่ในระดับแทบจะไม่เคย ($\bar{X} = 2.00$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า เพื่อนที่เป็นคนรักชวนไปชมภาพยนตร์สองต่อสอง บางครั้ง ($\bar{X} = 2.81$) ส่วนนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนที่แทบจะไม่เคยมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักครั้งนี้คือ เพื่อนที่เป็นคนรักชวนไปเที่ยวยามค่ำคืน

ตามพับ บาร์ คาราโอเกะ สองต่อสอง ($\bar{X} = 2.46$) เพื่อนที่เป็นคนรักชวนสนทนาทางอินเทอร์เน็ตจน
 ดึก ($\bar{X} = 2.41$) เพื่อนที่เป็นคนรักชวนไปดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้าปั่น เบียร์ เป็นต้น ($\bar{X} = 2.34$)
 เพื่อนที่เป็นคนรักชวนเล่นเกมออนไลน์จนดึก ($\bar{X} = 2.02$) เพื่อนที่เป็นคนรักชวนไปอยู่ห้องพัก
 เดียวกัน ($\bar{X} = 1.86$) ส่วนนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก
 อยู่ในระดับไม่เคย ดังนี้คือ เพื่อนที่เป็นคนรักชวนเล่นการพนัน เช่น พนันฟุตบอล ($\bar{X} = 1.78$) เพื่อน
 ที่เป็นคนรักขอมิเพศสัมพันธ์ด้วย ($\bar{X} = 1.70$) เพื่อนที่เป็นคนรักชวนให้ทดลองเสพยาประเภทต่างๆ
 เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์ ยาเลิฟ เป็นต้น ($\bar{X} = 1.37$) และเพื่อนที่เป็นคนรักชวนให้ค้ายาเสพติด ($\bar{X} = 1.29$)
 (ตารางที่ 20)

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็น
 คนรัก ในที่พักอาศัยเอกชน

รายการ	$\bar{X}$	SD	ความหมาย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันไปดูหนังสองต่อสอง	2.81	1.300	บางครั้ง
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันไปเที่ยวยามค่ำกินตามพับ บาร์ คาราโอเกะ สองต่อสอง	2.46	1.298	แทบจะไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันสนทนาทางอินเทอร์เน็ต (chat) จนดึก	2.41	1.274	แทบจะไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันไปดื่มแอลกอฮอล์ เช่น เหล้าปั่น เบียร์ เป็นต้น	2.34	1.232	แทบจะไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันเล่นเกมออนไลน์จนดึก	2.02	1.238	แทบจะไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันไปอยู่ห้องเดียวกัน	1.86	1.234	แทบจะไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันเล่นการพนัน เช่น พนันฟุตบอล	1.78	1.134	ไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักขอมิเพศสัมพันธ์กับฉัน	1.70	1.166	ไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันให้ทดลองเสพยาประเภทต่างๆ เช่น ยาไอซ์ ยาไอซ์ ยาเลิฟ เป็นต้น	1.37	0.928	ไม่เคย
เพื่อนที่เป็นคนรักชวนฉันให้ค้ายาเสพติด	1.29	0.852	ไม่เคย
ค่าเฉลี่ย	2.00	1.264	แทบจะไม่เคย

ส่วนที่ 8 การทดสอบสมมติฐานงานวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ความสัมพันธ์แบบเพื่อนของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสัมพันธ์แบบคนรัก

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง ความสัมพันธ์แบบเพื่อนและความสัมพันธ์แบบคนรัก ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .231, p < .01$) กล่าวคือ ความสัมพันธ์แบบเพื่อนและความสัมพันธ์แบบคนรักของนักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนสัมพันธ์กันทางบวกในระดับที่ยอมรับได้ (ตารางที่ 21)

ตารางที่ 21 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์แบบเพื่อนและความสัมพันธ์

แบบคนรัก	
ตัวแปร	ความสัมพันธ์แบบคนรัก
ความสัมพันธ์แบบเพื่อน	.231**
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01	

สมมติฐานที่ 2 ประเภทของที่พักอาศัยเอกชน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลของนักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชน โดยแบ่งเป็น 2 สมมติฐานย่อย ดังนี้

สมมติฐานที่ 2.1 ประเภทของที่พักอาศัยเอกชน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบเพื่อน (ตารางที่ 22-24)

สมมติฐานที่ 2.2 ประเภทของที่พักอาศัยเอกชน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบคนรัก (ตารางที่ 25-26)

สมมติฐานที่ 2.1 ประเภทของที่พักอาศัยเอกชน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบเพื่อน

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัย

เอกชน และความสัมพันธ์แบบเพื่อน ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .305, p < .01$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนค่อนข้างมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์แบบเพื่อน (ตารางที่ 22)

ตารางที่ 22 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน และ

ความสัมพันธ์แบบเพื่อน	
ตัวแปร	ความสัมพันธ์แบบเพื่อน
พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน	.305**
**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01	

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยเลือกใช้วิธี ENTER ผลการวิจัยในตารางที่ 23 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 3 (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่เป็นที่พักอยู่รวมกัน ไม่แยกชายหญิง, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง) กับตัวแปรตาม (ความสัมพันธ์แบบเพื่อน) มีค่าเท่ากับ 0.330 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R Square) เป็นค่าปรับแก้ของ R^2 (.102) และจากตารางที่ 24 ซึ่งแสดงว่ามีตัวแปรทำนาย 2 ตัว (พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง) ที่สามารถทำนายตัวแปรความสัมพันธ์แบบเพื่อนได้

การทดสอบนัยสำคัญของค่า Adjusted R^2 พบว่าค่า F เท่ากับ 15.527 มีนัยสำคัญที่ $\alpha = .01$ แสดงว่าชุดของตัวแปรทำนาย 2 ตัวแปร (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสัมพันธ์แบบเพื่อน ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% (ตารางที่ 23)

ตารางที่ 23 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) สัมประสิทธิ์

การทำนายที่ปรับแก้ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

MULTIPLE R .330

R SQUARE .109

ADJUSTED SQUARE .102

STANDARD ERROR .45999

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE SQUARE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN
REGRESSION	3	9.856	3.285
RESIDUAL	380	80.406	.212

F = 15.527

SIGNIF F = .000

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบ (b) สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (B หรือ BETA) จากการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพบว่า มีตัวแปรอิสระ 1 ตัวที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสัมพันธ์แบบเพื่อนได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .01$ คือพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.322 กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนมากขึ้น จะมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนมากขึ้น และมีตัวแปรอิสระ 1 ตัวที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของความสัมพันธ์แบบเพื่อนได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .05$ คือที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ - .159 กล่าวคือ นักศึกษาที่พักในที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง มากขึ้น ก็จะมีมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนน้อยลง (ตารางที่ 24)

โดยสมการทำนายความสัมพันธ์แบบเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน เขียนได้ดังนี้

สมการทำนายในรูปคะแนนดิบ

Y (ความสัมพันธ์แบบเพื่อน) = $1.897 + .472$ (พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน) - $.156$ (ที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง)

สมการทำนายในรูปคะแนนมาตรฐาน

Z ความสัมพันธ์แบบเพื่อน = $.322$ พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน - $.159$ ที่พักอาศัยเอกชนประเภทแยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง

ตารางที่ 24 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของคะแนนดิบ (b) สัมประสิทธิ์การถดถอย

มาตรฐาน (B) และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการทำนาย

ความสัมพันธ์แบบเพื่อน

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.897	.262	-	7.232	.000
พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน	.472	.072	.322	6.591	.000**
ที่พักอาศัยเอกชนประเภท พักอยู่รวมกัน ไม่แยกชาย / หญิง	-.087	.072	-.074	-1.199	.231
ที่พักอาศัยเอกชนประเภท แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซึกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง	-.156	.061	-.159	-2.564	.011*

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01, *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สมมติฐานที่ 2.2 ประเภทของที่พักอาศัยเอกชน และพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อความสัมพันธ์แบบคนรัก

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัย

เอกชน และความสัมพันธ์แบบคนรัก ผลการวิจัยพบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .109, p < .05$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชนค่อนข้างมีแนวโน้มที่จะมีความสัมพันธ์แบบคนรัก (ตารางที่ 25)

ตารางที่ 25 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน

และความสัมพันธ์แบบคนรัก	
ตัวแปร	ความสัมพันธ์แบบคนรัก
พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน	.109*
*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05	

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยเลือกใช้วิธี ENTER ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 3 (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่เป็นที่พักอยู่ร่วมกัน ไม่แยกชายหญิง, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง) กับตัวแปรตาม (ความสัมพันธ์แบบคนรัก) มีค่าเท่ากับ 0.121 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R Square) เป็นค่าปรับแก้ของ R^2 (.007) ซึ่งแสดงว่าชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 3 ตัวแปร (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่เป็นที่พักอยู่ร่วมกัน ไม่แยกชายหญิง, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง) ไม่สามารถร่วมกันทำนายความแปรปรวนของตัวแปรความสัมพันธ์แบบคนรักได้

การทดสอบนัยสำคัญของค่า Adjusted R^2 พบว่าค่า F เท่ากับ 1.895 ไม่มีนัยสำคัญที่ $\alpha = .05$ แสดงว่าชุดของตัวแปรทำนาย (ได้แก่ พฤติกรรมการใช้ชีวิตในที่พักอาศัยเอกชน, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่เป็นที่พักอยู่ร่วมกัน ไม่แยกชายหญิง, ประเภทของที่พักอาศัยเอกชนที่แยกชั้นสำหรับชาย / หญิง และแยกครึ่งซีกซ้ายและซีกขวาสำหรับชาย / หญิง) ไม่สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรความสัมพันธ์แบบคนรักได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 (ตารางที่ 26)

**ตารางที่ 26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) สัมประสิทธิ์
การทำนายที่ปรับแก้ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์**

MULTIPLE R .121

R SQUARE .015

ADJUSTED SQUARE .007

STANDARD ERROR 1.02442

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE SQUARE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN
REGRESSION	3	5.967	1.989
RESIDUAL	380	398.782	1.049

F = 1.895

SIGNIF F = .130

สมมติฐานที่ 3 นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักออาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อน
และแบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก

สมมติฐานที่ 3.1 นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักออาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์
แบบเพื่อนและแบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน

สมมติฐานที่ 3.2 นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักออาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์
แบบเพื่อนและแบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก

สมมติฐานที่ 3.1 นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักออาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อนและ
แบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment
Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อน
และแบบคนรัก และพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักออาศัยเอกชน

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์แบบเพื่อนและพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .334, p < .01$) กล่าวคือ ความสัมพันธ์แบบเพื่อนและพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ยังมีความสัมพันธ์แบบเพื่อนมากขึ้น ก็จะมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนมากขึ้นด้วย (ตารางที่ 27)

ความสัมพันธ์แบบคนรักและพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์เชิงบวกระดับต่ำอย่างมีนัยสำคัญ ($r = .351, p < .01$) กล่าวคือ ความสัมพันธ์แบบคนรัก และพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน ยังมีความสัมพันธ์แบบคนรักมากขึ้น ก็จะมีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนมากขึ้นด้วย (ตารางที่ 27)

ตารางที่ 27 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อนและแบบคนรัก และพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน

ตัวแปร	ความสัมพันธ์แบบเพื่อน	ความสัมพันธ์แบบคนรัก	พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน
พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน	.334**	.351**	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยเลือกใช้วิธี ENTER ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 2 (ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน, ความสัมพันธ์แบบคนรัก) กับตัวแปรตาม (พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน) มีค่าเท่ากับ 0.437 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R Square) เท่ากับ 18.70 การทดสอบนัยสำคัญของค่า Adjusted R^2 พบว่าค่า F เท่ากับ 44.936 มีนัยสำคัญที่ $\alpha = .01$ แสดงว่าชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน, ความสัมพันธ์แบบคนรัก) กับตัวแปรตาม (พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ร้อยละ 18.70 (ตารางที่ 28)

ตารางที่ 28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) สัมประสิทธิ์การ

ทำนายที่ปรับแก้ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

MULTIPLE R .437

R SQUARE .191

ADJUSTED SQUARE .187

STANDARD ERROR .60558

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE SQUARE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN
REGRESSION	2	32.958	16.479
RESIDUAL	381	139.721	.367

F = 44.936

SIGNIF F = .000

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบ (b) สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (B หรือ BETA) จากการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัว (ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน, ความสัมพันธ์แบบคนรัก) ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน ได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .01$ โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ความสัมพันธ์แบบคนรัก และความสัมพันธ์แบบเพื่อน ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ 0.289 และ 0.267 ตามลำดับ (ตารางที่ 29)

ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อธิบายได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์แบบเพื่อน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนมาก ก็มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนมากเช่นกัน

2. ความสัมพันธ์แบบคนรัก มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน กล่าวคือ ถ้านักศึกษามีความสัมพันธ์แบบคนรักมาก ก็มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนมากเช่นกัน

โดยสมการพยากรณ์พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน เขียนได้ดังนี้
สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$Y \text{ (พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน)} = 1.647 + .370 \text{ (ความสัมพันธ์แบบเพื่อน)} + .189 \text{ (ความสัมพันธ์แบบคนรัก)}$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$Z_{\text{พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน}} = .267 \text{ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน} + .289 \text{ ความสัมพันธ์แบบคนรัก}$$

ตารางที่ 29 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของคะแนนดิบ (b) สัมประสิทธิ์การถดถอย

มาตรฐาน (B) และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการทำนาย

พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	1.647	.230	-	7.150	.000
ความสัมพันธ์แบบเพื่อน	.370	.066	.267	5.642	.000**
ความสัมพันธ์แบบคนรัก	.189	.031	.289	6.107	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานข้อที่ 3.2 นักศึกษาที่เข้าพักในที่พักอาศัยเอกชนที่มีรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อน และแบบคนรัก เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง รูปแบบความสัมพันธ์และ พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์แบบเพื่อนและพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน ไม่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญ ($r = -.010, p > .05$) กล่าวคือ

ความสัมพันธ์แบบเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก
(ตารางที่ 30)

ความสัมพันธ์แบบคนรักและพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน มีความสัมพันธ์เชิงลบระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญ ($r = -.528, p < .01$)
กล่าวคือ ความสัมพันธ์แบบคนรัก มีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้ามกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน (ตารางที่ 30)

ตารางที่ 30 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบความสัมพันธ์แบบเพื่อนและแบบคนรัก และพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

ตัวแปร	ความสัมพันธ์แบบเพื่อน	ความสัมพันธ์แบบคนรัก	พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน
พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน	-.010	-.528**	-

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันจากการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ (Multiple Regression) โดยเลือกใช้วิธี ENTER ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุระหว่างชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 2 (ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน, ความสัมพันธ์แบบคนรัก) กับตัวแปรตาม (พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก) มีค่าเท่ากับ 0.541 ส่วนค่าสัมประสิทธิ์การทำนายที่ปรับแก้ (Adjusted R Square) เป็นค่าปรับแก้ของ R^2 (.288) ซึ่งแสดงว่าชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 2 ตัวแปร (ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน, ความสัมพันธ์แบบคนรัก) กับตัวแปรตาม (พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักได้ร้อยละ 28.80

การทดสอบนัยสำคัญของค่า Adjusted R^2 พบว่าค่า F เท่ากับ 78.626 มีนัยสำคัญที่ $\alpha = .01$ แสดงว่าชุดของตัวแปรทำนายทั้ง 2 (ความสัมพันธ์แบบเพื่อน, ความสัมพันธ์แบบคนรัก) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99% (ตารางที่ 31)

ตารางที่ 31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุ (R) สัมประสิทธิ์การทำนาย (R^2) สัมประสิทธิ์

การทำนายที่ปรับแก้ และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การพยากรณ์

MULTIPLE R .541

R SQUARE .292

ADJUSTED SQUARE .288

STANDARD ERROR .70479

ANALYSIS OF VARIANCE

SOURCE SQUARE	DF	SUM OF SQUARES	MEAN
REGRESSION	2	78.112	39.056
RESIDUAL	381	189.256	.497

F = 78.626

SIGNIF F = .000

ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนดิบ (b) สัมประสิทธิ์การถดถอยในรูปของคะแนนมาตรฐาน (B หรือ BETA) จากการทดสอบนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยพบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัว (ได้แก่ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน, ความสัมพันธ์แบบคนรัก) ที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักได้อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ $\alpha = .01$ โดยเรียงลำดับความสำคัญได้ดังนี้ ความสัมพันธ์แบบคนรัก และความสัมพันธ์แบบเพื่อน ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยมาตรฐานเท่ากับ -.555 และ 0.119 ตามลำดับ (ตารางที่ 32)

ตัวแปรอิสระที่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม อธิบายได้ดังนี้

1. ความสัมพันธ์แบบเพื่อน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน กล่าวคือ นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบเพื่อนมาก นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชนมากเช่นกัน

2. ความสัมพันธ์แบบคนรัก มีความสัมพันธ์เชิงลบกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรัก กล่าวคือ นักศึกษามีความสัมพันธ์แบบคนรักมาก นักศึกษามีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักน้อย

โดยสมการทำนายพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน เขียนได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

Y พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน = $4.696 + .204$

(ความสัมพันธ์แบบเพื่อน) - .451 (ความสัมพันธ์แบบคนรัก)

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

Z พฤติกรรมการใช้ชีวิตแบบเพื่อนที่เป็นคนรัก = $.119$ ความสัมพันธ์แบบเพื่อน - $.555$ ความสัมพันธ์แบบคนรัก

ตารางที่ 32 แสดงค่าสัมประสิทธิ์การถดถอยของคะแนนดิบ (b) สัมประสิทธิ์การถดถอย

มาตรฐาน (B) และการทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์การถดถอยของการทำนาย

พฤติกรรมการใช้ชีวิตแบบเพื่อนที่เป็นคนรัก

ตัวแปร	Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
	B	Std. Error	Beta		
ค่าคงที่ (Constant)	4.696	.268	-	17.516	.000
ความสัมพันธ์แบบเพื่อน	.204	.076	.119	2.675	.008**
ความสัมพันธ์แบบคนรัก	-.451	.036	-.555	-12.538	.000**

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

สมมติฐานที่ 4 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อน / เพื่อนที่เป็นคนรัก ที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4.1 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4.2 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 4.1 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่แตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชนแตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ($\chi^2 = 5.765, p > 0.05$)

โดยพบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยในรูปแบบที่เพิ่มขึ้นใกล้เคียงกัน ได้แก่ ร้อยละ 42.8 ร้อยละ 59.0 และร้อยละ 54.3 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยลดลงใกล้เคียงกันอีกด้วย ได้แก่ ร้อยละ 57.1 ร้อยละ 35.0 และร้อยละ 41.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 33)

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนความถี่ของการเปลี่ยนแปลงคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน

พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนในที่พักอาศัยเอกชน	การเปลี่ยนแปลงคะแนนเฉลี่ย			รวม	ค่าสถิติทดสอบ
	เพิ่มขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง		
ไม่เคย	12 42.86%	0 0.00%	16 57.14%	28 100.00%	$\chi^2 = 5.765$ p-value = .217
บางครั้ง	59 59.00%	6 6.00%	35 35.00%	100 100.00%	
สม่ำเสมอ	139 54.30%	10 3.91%	107 41.80%	256 100.00%	
รวม	210 54.69%	16 4.17%	158 41.15%	384 100.00%	

สมมติฐานข้อที่ 4.2 นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักแตกต่างกัน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน

ผู้วิจัยใช้สถิติค่าไคสแควร์ (Chi-Square) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า นักศึกษาในที่พักอาศัยเอกชนที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชนแตกต่างกัน มีการเปลี่ยนแปลงคะแนนเฉลี่ยไม่แตกต่างกัน ($\chi^2 = 2.723, p > 0.05$)

โดยพบว่า นักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นใกล้เคียงกัน ได้แก่ ร้อยละ 54.7 ร้อยละ 52.4 และร้อยละ 57.1 ตามลำดับ และนักศึกษาที่มีพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักที่แตกต่างกัน 3 กลุ่ม มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยลดลงใกล้เคียงกันอีกด้วย ได้แก่ ร้อยละ 40.7 ร้อยละ 47.6 และร้อยละ 37.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 34)

ตารางที่ 34 แสดงจำนวนความถี่ของการเปลี่ยนแปลงคะแนนเฉลี่ย จำแนกตามพฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน

พฤติกรรมการใช้ชีวิตกับเพื่อนที่เป็นคนรักในที่พักอาศัยเอกชน	การเปลี่ยนแปลงคะแนนเฉลี่ย			รวม	ค่าสถิติทดสอบ
	เพิ่มขึ้น	เท่าเดิม	ลดลง		
ไม่เคย	168 54.72%	14 4.56%	125 40.72%	307 100.00%	$\chi^2 = 2.723$ p-value = .605
บางครั้ง	22 52.38%	0 0.00%	20 47.62%	42 100.00%	
สม่ำเสมอ	20 57.14%	2 5.71%	13 37.14%	35 100.00%	
รวม	210 54.69%	16 4.17%	158 41.15%	384 100.00%	